

Forhandling

Rune Lund (EL):

Det her forslag drejer sig jo om, at regeringen i finanslovaftalen stiller krav om egenfinansiering af de såkaldte rammeorganisationer, når de laver ulandsprojekter. De seks organisationer er Røde Kors, Folkekirkens Nødhjælp, Red Barnet, Mellemfolkeligt Samvirke, Ibis og CARE.

Man siger, der skal være en egenfinansiering på 5 pct. i 2006 og en egenfinansiering på 10 pct. i 2007.

Vi har allerede set, hvad konsekvenserne af det er. De er, at Mellemfolkeligt Samvirke har meddelt, at de nu skal fyre 22 mennesker, og at de i 2006 skal samle 5 mio. kr. ind og i 2007 9 mio. kr.

Vi har set i forbindelse med jordskælvskatastrofen i Pakistan, at der har det taget omkring en måned at samle 15 mio. kr. ind, og så tager det ikke særlig lang tid at regne ud, hvad det her vil betyde for den langsigtede ulandsbistand. Det vil betyde en nedgradering, en værre situation i forhold til at få den optimale, gode, langsigtede ulandsbistand.

Det, det så til gengæld betyder, hvis man skal overleve som organisation i det her, er, at man skal satse mere på oplysningskampagner, på indsamlingskampagner. Det er der ikke nødvendigvis noget galt i, men problemet er bare, at det er meget nemmere at samle ind til nødhjælpsindsats, end det er at samle ind til den langsigtede ulandsbistand.

Hvem kan ikke samle penge ind, når der kommer en flodbølge væltende ind over turisthoteller i Sydøstasien? Det er nemt. Det kan også være lidt nemmere, når der er tale om en jordskælvskatastrofe i Pakistan, selv om det trods alt også er svært. Men helt svært bliver det altså, når det er den stille sult, der er tale om, når det er de 25.000 børn, der dør af sult og underernæring hver dag. Så er det nogle helt andre vilkår. Og det er den langsigtede, seje indsats, som kommer til at lide under det her.

Et andet problem er også, at de seks ulandsorganisationer, som her er nævnt, jo ikke har været hørt. Det her er noget, der er blevet besluttet på et sent møde i Finansministeriet under finanslovforhandlingerne. Man har slet ikke inddraget de her organisationer.

De har så efterfølgende sagt: Vi vil faktisk gerne være med til et egenfinansieringsprogram – det er i orden – men vi bliver nødt til at indfase

det på en ordentlig måde, sådan at det ikke går ud over ulandsbistanden.

Til det formål har vi så det her lovforslag, L 66, som jo faktisk giver tre ud af de seks rammeorganisationer – Mellemfolkeligt Samvirke, Ibis, CARE – øgede muligheder for at lave en indsamling. Men det er jo slet ikke nok. Det er som et plaster på et åbent benbrud. Der er slet ikke tænkt over, hvordan man overordnet set skal gribe den her problemstilling an.

I den forbindelse har vi under udvalgsarbejdet faktisk bedt om et notat. Regeringen har jo meldt meget frisk ud, at de her ulandsorganisationer da sagtens vil kunne samle de penge ind, og at det skam da ikke vil gå ud over noget af den langsigtede ulandsbistand. Så har vi bedt om det her notat, for vi vil da gerne være oplyste, oppositionen i udvalget, når nu regeringen mener, at det sagtens kan lade sig gøre at samle de penge ind.

Det, vi har fået, temmelig arrogant faktisk, er en oversigt over, hvad de her organisationer har samlet ind sidste år. Det var ikke det, vi bad om. Vi bad om et stykke papir med de tanker, de overvejelser, der ligger bag, når regeringen meget frisk og frejdigt kan gå ud og sige, at det ikke bliver noget problem at samle de her penge ind, at det ikke bliver noget problem, at ...

Formanden:

Jeg må lige bede om ro, sådan at vi kan høre, hvad hr. Rune Lund siger.

Kl. 13.15

Rune Lund (EL):

Tak, hr. formand.

Vi har ikke fået det notat, vi bad om, så det må vi jo følge op på for at få et svar drevet ud af det. Men det er da utroligt, man ikke kan få et notat om, hvad de økonomiske konsekvenser vil være for den langsigtede ulandsbistand, når regeringen så friskt og frejdigt siger, at der ikke er noget problem i at samle de her penge ind.

Man står lidt i sådan en blandet situation her, for man kunne så vælge at stemme for den her marginale forbedring – og det er som at sætte et plaster på et åbent benbrud. Det har en samlet opposition i det her Folketing valgt ikke at gøre.

Vi vil til tredjebehandlingen af det her forslag undlade at stemme. Det vil vi, fordi der ikke er ført en høringsproces med enkelte organisationer; det vil vi, fordi det er fuldstændig uklart, hvad de økonomiske konsekvenser vil være; det vil vi, fordi det er fuldstændig uklart, hvad de